

de svare af deres Gæld, i og for sig ikke er nogen rationel Beskatning. Men der bliver Mening deri derved, at Statskassen, i det Øjeblik Loven af 1855 ophæves, og Folk ikke længere behøve at søge Rentebevillinger for Laan, der svare højere Rente end 4 pCt., taber den Indtægt, den nu har gennem Stemplet paa Ansøgningerne om Rentebevilling, og det er rimeligt, at Statskassen faar Ækvivalent derfor. Ser man hen til Yderne, slippe de ikke alene for Ansøgningsstemplet, naar Loven af 1855 en Gang bliver ophævet, men ogsaa for den Ulejlighed og for manges Vedkommende ogsaa den Bekostning, det er at sende et Andragende ind. Da, altsaa Afgiftsyderne ikke blive forurettede og Statskassen heller ikke, kan jeg modtage Ændringen.

Under Nr. 63 er der stillet Ændringsforslag om at ophæve Statsanstaltens Privilegium med Hensyn til Stempelfrihed for dens Policier. Jeg giver den ærede Ordfører Ret i hans Betragtninger herover. Jeg har naturligvis ikke det Ønske i mindste Maade at svække Statsanstaltens Stilling, det følger af sig selv, men som Forholdene nu ligge, er det ganske naturligt, at Staten paa dette Omraade ikke giver den Fortrin fremfor private Forsikringselskaber, den har unægtelig andre Fortrin af ganske anderledes Betydning og behøver ikke ogsaa at have dette. Finansielt vil det jo mildest talt heller ikke spille nogen overvældende Rolle for den.

Til Ændringsforslag Nr. 64 om Debitorers Forskrivninger for Laan mod haandfaaet Pant i Banker og Sparekasser skal jeg bemærke, at jeg tror, det skal affattes anderledes; som det er affattet nu, rammer det ikke ganske efter dets Hensigt; men rammer i ikke ringe Grad stærkere, end det vistnok har været Meningen dermed. Jeg vil henstille, at dette Forslags Affattelse overvejes mellem anden og tredje Behandling, og jeg skal bidrage til, at denne Overvejelse kan finde Sted.

Endelig skal jeg nævne Ændringsforslag Nr. 68, som flere Talere have været inde paa, og som angaar Stempelpligten for Kontrabøger i Bankers Sparekasseafdeling. Det er et overordentlig interessant og vidtløftigt Spørgsmaal, som jeg ikke skal vende tilbage til med alt for mange Ord. Jeg vil kun sige, at ogsaa jeg anser det Forslag, som var vedtaget af Folketinget, og som jeg havde medvirket til at fremskaffe, for bedre end det, som her foreslaas af Udvalgets Flertal, det er mere i Overensstemmelse med det

Standpunkt, hele Lovgivningsmagten stillede sig paa i Fjor, da man besluttede, at alle nugældende Bevillinger for Banker med Hensyn til deres Sparekasseafdelingers Kontrabøgers Stempelpligt skulde udløbe den 31. December 1913. Og hvorfor? For at man kan staa paa fuldkommen bar Bund, naar Sparekassekommissionens Betænkning foreligger, og for at man kan bygge dette Forhold op saaledes, som det sikkert er Lovgivningsmagtens Mening, paa den fuldkomne Ligheds Grund, saaledes at der vel skal gælde forskellige Regler for Banker og Sparekasser hver for sig, men for Banker indbyrdes og Sparekasser indbyrdes ensartede Regler. Det naaedes bedst ved Folketingets Forslag, mindre godt ved dette Forslag, men jeg kan dog modtage dette, fordi det forekommer mig, at ogsaa det rammer det centrale i Sagen. Man bliver ganske vist en kort Tid endnu ved det bestaaende med dets Ulemper, men man fastslaar som en Grundsætning, man ikke kommer udenom i Fremtiden, at der skal være Lighed; Regeringen forpligtes til at fremlægge et Forslag inden 1. Januar 1913, indeholdende ensartede Regler med Hensyn til Stempelpligten for Bankers Kontrabøger. Derved har Lovgivningsmagten altsaa fastslaaet, at der skal være Lighed, og naar den skal tilvejebringes ved Lov i Løbet af meget kort Tid, forekommer det mig, at ogsaa det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Vejstrup) maatte kunne være tilfreds med dette, idet det rammer det, han vilde have, Ligheden i Rettigheder, hvilket Lovgivningsmagten, hvis denne Bestemmelse vedtages, udtrykkelig fastslaar som sit Program.

Revisionsbestemmelsen i Ændringsforslag Nr. 69 kan jeg gaa med til. Jeg finder det overhovedet rigtigt, at saa gennemgribende en Lov som denne revideres inden alt for lang Tid, idet de mange nye Bestemmelser, vi indføre, altid maa prøves i Praksis, inden de fuldt kunne vise deres Brugelighed.

Jeg skal saa nævne nogle Mindretalsændringsforslag. Først det under Nr. 20 a og b. Jeg har i Udvalget erklæret, at jeg kan modtage denne Ændring, hvis den finder tilstrækkelig Støtte.

Ændringsforslag Nr. 24, stillet af det ærede 1ste Medlem for 10de Kreds (Birch), maa jeg fraraade. Det ærede Medlem tog fejl i, at jeg, da jeg stillede Forslag om Stempel paa Repartitioner i Dødsboer, gik ud fra, at det vilde ramme ganske de samme Tilfælde, som Efterstemplingsafgif-